

“मीठे बच्चे— तिमी ब्राह्मण सो देवता बन्छौ, तिमीले नै सृष्टिलाई स्वर्ग बनाउँछौ, त्यसैले तिमीलाई आफ्नो ब्राह्मण कुलको नशा हुनुपर्छ।”

प्रश्न:- सच्चा ब्राह्मणहरूको मुख्य निशानीहरू के हुन्छन् ?

उत्तर:- (१) सच्चा ब्राह्मणहरूको यस पुरानो दुनियाँबाट लंगर उठिसकेको हुन्छ। उनीहरूले मानौं यस दुनियाँको किनारालाई छोडिसकेका हुन्छन्। (२) सच्चा ब्राह्मण ती हुन् जसले हातले काम गर्दै बुद्धिद्वारा सदा बाबाको यादमा रहन्छन् अर्थात् कर्मयोगी हुन्छन्। (३) ब्राह्मण अर्थात् कमल फूल समान। (४) ब्राह्मण अर्थात् सदा आत्म-अभिमानि रहने पुरुषार्थ गर्नेवाला। (५) ब्राह्मण अर्थात् काम महाशत्रुमाथि विजय प्राप्त गर्नेवाला।

ओम् शान्ति। रूहानी बाबाले रूहानी बच्चाहरूलाई सम्भाउनुहुन्छ। बच्चाहरू कुनचाहिँ ? यी ब्राह्मण। यो कहिल्यै पनि नभुल— हामी ब्राह्मण हौं, देवता बन्छौं। वर्णहरूलाई पनि याद गर्नुपर्छ। यहाँ तिमी आपसमा केवल ब्राह्मण नै ब्राह्मण छौ। ब्राह्मणहरूलाई बेहदका बाबाले पढाउनुहुन्छ। यी ब्रह्माले पढाउँदैनन्। शिवबाबाले ब्रह्माद्वारा पढाउनुहुन्छ। ब्राह्मणहरूलाई नै पढाउनुहुन्छ। शूद्रबाट ब्राह्मण नबनेसम्म देवी-देवता बन्न सक्दैनौ। वर्सा शिवबाबाबाट मिल्छ। उहाँ शिवबाबा त सबैका पिता हुनुहुन्छ। यी ब्रह्मालाई आदिपिता (ग्रेट ग्रेट ग्रेन्ड फादर) भनिन्छ। लौकिक पिता त सबैका हुन्छन्। पारलौकिक पितालाई भक्तिमार्गमा याद गर्छन्। अब तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ— यी हुन् अलौकिक पिता जसलाई कसैले जान्दैनन्। हुन त ब्रह्माका मन्दिर पनि छन्, यहाँ पनि आदि प्रजापिता आदिदेवको मन्दिर छ। उनलाई कसैले महावीर भन्छन्, कसैले दिलवाला पनि भन्छन्। तर वास्तवमा दिल लिनेवाला हुनुहुन्छ शिवबाबा, नकि प्रजापिता आदिदेव ब्रह्मा। सबै आत्माहरूलाई सदा सुखी बनाउनेवाला, खुशी गर्ने एक बाबा नै हुनुहुन्छ। यो पनि केवल तिमीले मात्र जान्दछौ। दुनियाँमा त मनुष्यले केही पनि जान्दैनन्। तुच्छबुद्धि छन्। हामी ब्राह्मणहरूले नै शिवबाबाबाट वर्सा लिइरहेका छौं। तिमीले पनि यो घरी-घरी भुलिहाल्छौ। याद छ बडो सहज। योग शब्द संन्यासीहरूले राखेका हुन्। तिमीले त बाबालाई याद गर्छौं। योग सामान्य शब्द हो। यसलाई योग आश्रम पनि भन्न मिल्दैन, बच्चाहरू र बाबा बस्नु भएको छ। बच्चाहरूको कर्तव्य हो बेहदका बाबालाई याद गर्नु। हामी ब्राह्मण हौं, ब्रह्माद्वारा हजुरबुवाको वर्सा लिइरहेका छौं यसैले बाबा भन्नुहुन्छ— जति हुन सक्छ याद गरिराख। चित्र राख्यौ भने पनि याद रहन्छ। हामी ब्राह्मण हौं बाबाबाट वर्सा लिन्छौं। ब्राह्मणले कहिल्यै आफ्नो जातिलाई भुल्छन् र ? तिमी शूद्रको सङ्गमा आउनाले ब्राह्मणपन भुल्छौ। ब्राह्मण त देवताहरूभन्दा पनि उच्च हुन् किनकि तिमी ब्राह्मणहरू ज्ञानका सागर छौ। भगवान्लाई जानी जाननहार भनिन्छ नि। त्यसको पनि अर्थ जान्दैनन्। यस्तो होइन— सबैको दिलमा के छ, त्यो बसेर देख्नुहुन्छ। उहाँमा सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञान छ। उहाँ बीजरूप हुनुहुन्छ। वृक्षको आदि-मध्य-अन्त्यलाई जान्नुहुन्छ। त्यसैले यस्ता बाबालाई धेरै याद गर्नु छ। यिनको आत्माले पनि उहाँलाई याद गर्छ। उहाँ बाबा भन्नुहुन्छ— यी ब्रह्माले पनि मलाई याद गर्छन् तब नै उच्च पद पाउँछन्। तिमीले पनि याद गर्नु भन्ने पद पाउँछौ। पहिले तिमी अशरीरी आएका थियौ फेरि अशरीरी बनेर फर्केर जानु छ। अरू सबैले तिमीलाई दुःख दिनेवाला हुन्, उनीहरूलाई किन याद गर्छौ ? मसँग तिम्रो मिलन भएको छ, म तिमीलाई नयाँ दुनियाँमा लैजान आएको छु। वहाँ कुनै दुःख हुँदैन। त्यो हो दैवी सम्बन्ध। यहाँ पहिले दुःख हुन्छ स्त्री-पुरुषको सम्बन्धमा किनकि विकारी बन्छन्। तिमीलाई अब मैले त्यस दुनियाँको

२०७२ माघ २० बुधवार ०३-०२-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन

लायक बनाउँछु, जहाँ विकारको कुनै कुरा हुँदैन। यस काम विकारलाई महाशत्रु भनिएको छ जसले आदि-मध्य-अन्त्य दुःख दिन्छ। क्रोधको लागि यस्तो भनिदैन— यसले आदि-मध्य-अन्त्य दुःख दिन्छ, होइन। कामलाई जित्नु छ। यसले नै आदि-मध्य-अन्त्य दुःख दिन्छ। पतित बनाउँछ। पतित शब्द विकारको लागि प्रयोग गरिन्छ। यस दुश्मनमाथि विजय प्राप्त गर्नु छ। तिमीले जान्दछौ— हामी स्वर्गका देवी-देवता बनिरहेका छौं। जबसम्म यो निश्चय हुँदैन, तबसम्म केही पाउन सकिँदैन।

बाबाले सम्झाउनुहुन्छ— बच्चाहरू मन, वचन कर्मले एक्यूरेट बन्नु छ। मेहनत छ। दुनियाँमा यो कसैलाई थाहा छैन— तिमीले सृष्टिलाई स्वर्ग बनाउँछौ। पछि गएर बुझ्नेछन्। चाहन्छन् पनि— एक विश्व, एक राज्य, एक धर्म, एक भाषा होस्। तिमीले सम्झाउन सक्छौ— आजभन्दा ५ हजार वर्ष पहिले सत्ययुगमा एक राज्य, एक धर्म थियो, जसलाई स्वर्ग भनिन्छ। रामराज्य र रावण राज्यलाई पनि कसैले जान्दैनन्। १०० प्रतिशत तुच्छ बुद्धिबाट अब तिमी स्वच्छ बुद्धि बन्छौ, नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार। बाबाले बसेर तिमीलाई पढाउनुहुन्छ। केवल बाबाको मतमा चल। बाबा भन्नुहुन्छ— पुरानो दुनियाँमा रहेर पनि कमल फूल समान पवित्र बन। मलाई याद गरिराख। बाबाले आत्माहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ। म आत्माहरूलाई नै पढाउन आएको छु, यस कर्मेन्द्रियहरूद्वारा। तिमी आत्माहरूले पनि कर्मेन्द्रियहरूद्वारा नै सुन्छौ। बच्चाहरूलाई आत्म-अभिमानि बन्नु छ। यो त पुरानो छि-छि शरीर हो। तिमी ब्राह्मणहरू पूजाको लायक छैनौ। तिमी गायन लायक छौ, पुज्ने लायक देवता हुन्छन्। तिमीले श्रीमतमा विश्वलाई पवित्र स्वर्ग बनाउँछौ त्यसैले तिम्रो गायन छ। तिम्रो पूजा हुन सक्दैन। गायन केवल तिमी ब्राह्मणहरूको हुन्छ, न कि देवताहरूको। बाबाले तिमीलाई नै शूद्रबाट देवता बनाउनुहुन्छ। जगत् अम्बा वा ब्रह्मा आदिको मन्दिर बनाउँछन् तर उनीहरूलाई यिनी को हुन्, यो थाहा छैन। जगत् पिता त ब्रह्मा भए नि। उनलाई देवता भन्न मिल्दैन। देवताहरूको आत्मा र शरीर दुवै पवित्र हुन्छन्। अब तिम्रो आत्मा पवित्र हुँदै जान्छ। पवित्र शरीर छैन। अब तिमीले ईश्वरको मतमा विश्वलाई स्वर्ग बनाइरहेका छौ। तिमी पनि स्वर्गको लायक बनिरहेका छौ। सतोप्रधान अवश्य बन्नु छ। केवल तिमी ब्राह्मणहरूलाई नै बाबाले बसेर पढाउनुहुन्छ। ब्राह्मणको वृक्षको वृद्धि हुँदै जान्छ। ब्राह्मण जो पक्का बन्छन् उनीहरू गएर देवता बन्छन्। यो नयाँ वृक्ष हो। मायाको तूफान पनि लाग्छ। सत्ययुगमा कुनै तूफान लाग्दैन। यहाँ मायाले बाबाको यादमा बस्न दिँदैन। हामी चाहन्छौ बाबाको यादमा रहौं। तमोबाट सतोप्रधान बनौं। सारा कुरा यादमा आधारित छ। भारतवर्षको प्राचीन योग प्रसिद्ध छ। बेलायतीले पनि चाहन्छन्— कसैले प्राचीन योग सिकाओस्। अब योग पनि दुई प्रकारका छन्— एउटा छ हठयोग, दोस्रो छ राजयोग। तिमी हो राजयोगी। यो भारतवर्षको प्राचीन राजयोग हो, जसलाई बाबाले नै सिकाउनुहुन्छ। केवल गीतामा मेरो सट्टामा कृष्णको नाम लेखिदिएका छन्। कति फरक पर्न जान्छ। शिवजयन्ती हुन्छ भने तिम्रो वैकुण्ठको पनि जयन्ती हुन्छ जसमा श्रीकृष्णको राज्य हुन्छ। तिमीले जान्दछौ— शिवबाबाको जयन्ती हुन्छ त्यसैले गीताको पनि जयन्ती हुन्छ। वैकुण्ठको पनि जयन्ती हुन्छ, जसमा तिमी पवित्र बन्छौ। कल्प पहिले जस्तै स्थापना गर्नुहुन्छ। अब बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर। याद नगर्नाले मायाले केही न केही विकर्म गराउँछ। याद गरेनौ भने चोट लाग्छ। यादमा रहनाले थप्पड खाँदैनौ। यो बक्सिङ हुन्छ। तिमी जान्दछौ— हाम्रो दुस्मन कुनै मनुष्य होइन। रावण हो दुश्मन।

बाबा भन्नुहुन्छ— यस समयको विवाह बर्बादी हो। एक-अर्कालाई बर्बाद गरिरहन्छन्, पतित बनाइदिन्छन्। अब पारलौकिक बाबाको आदेश छ— प्यारा बच्चाहरू ! यो काम महाशत्रु हो। यसलाई जित र पवित्रताको प्रतिज्ञा गर। कोही पनि पतित नबनोस्। यस विकारले गर्दा तिमी जन्म-जन्मान्तर पतित बनेका छौ यसैले यसलाई काम महाशत्रु भनिन्छ। साधु-सन्त सबैले भन्छन्— पतित-पावन आउनुहोस्। सत्ययुगमा कोही पनि पतित हुँदैन। बाबा आएर ज्ञानले सबैको सद्गति गर्नुहुन्छ। अहिले सबै दुर्गतिमा छन्। ज्ञान दिने कोही पनि छैन। ज्ञान दिने एउटै ज्ञानसागर हुनुहुन्छ। ज्ञानले दिन हुन्छ। दिन हो रामको, रात हो रावणको। यी शब्दको यथार्थ अर्थ पनि तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ। केवल पुरुषार्थमा कमजोरी छ। बाबाले त राम्रोसँग सम्भाउनुहुन्छ। तिमीले ८४ जन्म पूरा गरेका छौ, अब पवित्र बनेर फर्केर जानु छ। तिमीलाई त शुद्ध अहंकार हुनुपर्छ। हामी आत्माहरू बाबाको मतमा यस सृष्टिलाई स्वर्ग बनाइरहेका छौं, जुन स्वर्गमा फेरि राज्य गर्नेछौं। जति मेहनत गरिन्छ, उति पद पाइन्छ। चाहे राजा-रानी बन, चाहे प्रजा बन। राजा-रानी कसरी बन्छन्, त्यो पनि देखिरहेका छौ। फलो फादर गायन गरिन्छ, अहिलेको कुरा हो। लौकिक सम्बन्धको लागि भनिदैन। यहाँ बाबाले मत दिनुहुन्छ— म एकलाई याद गर्नु भने विकर्म विनाश हुन्छन्। तिमीले बुझेका छौ— हामी अहिले श्रीमत्तमा चल्छौं। धेरैको सेवा गर्छौं। बच्चाहरू बाबाको पासमा आउँछन् भने शिवबाबाले पनि ज्ञानले बहलाउनुहुन्छ। यिनले पनि सिक्छन् नि। शिवबाबा भन्नुहुन्छ— म सबै आउँछु। ठीकै छ, फेरि कोही भेट्नको लागि आउँछन् भने के यिनले सम्भाउँदैनन् र ! यस्तो कहाँ भन्छन् र— बाबा हजुर आएर सम्भाउनुहोस्, मैले सम्भाउँदिनँ। यो बडो गुप्त गहन कुरा हो नि। मैले त सबैभन्दा राम्ररी सम्भाउन सक्छु। तिमीले यस्तो किन सम्भन्ध्यौ— शिवबाबाले मात्रै सम्भाउनुहुन्छ, यिनले सम्भाउँदैनन्। यो पनि जान्दछौ— कल्प पहिले यिनले सम्भाएका थिए, तब त यो पद पाएका हुन्। मम्माले पनि सम्भाउँथिन् नि। उनले पनि उच्च पद पाउँछिन्। मम्मा बाबालाई सूक्ष्मवतनमा देख्छन् भने बच्चाहरूलाई फलो फादर गर्नु छ। समर्पित भएर पनि गरिब छन्, धनी हुन सक्दैनन्। गरिबले नै भन्छन्— बाबा, यो सबै हजुरको हो। शिवबाबा त दाता हुनुहुन्छ। उहाँले कहिल्यै लिनुहुन्न। बच्चाहरूलाई भन्नुहुन्छ— यो सबै तिम्रो हो। मैले आफ्नो लागि महल न यहाँ, न वहाँ बनाउँछु। तिमीलाई स्वर्गको मालिक बनाउँछु। अब यी ज्ञान रत्नले भोली भर्नु छ। मन्दिरमा गएर भन्छन्— मेरो भोली भर्नुहोस्। तर कुन प्रकारको, कुन चीजले भोली भर्ने....भोली भर्ने त लक्ष्मी हो, जसले पैसा दिन्छन्। शिवको पासमा त जाँदैनन्, शंकरको पासमा गएर भन्छन्। सम्भन्ध्यौ— शिव र शंकर एकै हुन् तर यस्तो कहाँ हो र ?

बाबाले आएर सत्य कुरा बताउनुहुन्छ। बाबा हुनुहुन्छ नै दुःख-हर्ता सुख-कर्ता। तिमी बच्चाहरूलाई गृहस्थ व्यवहारमा पनि रहनु छ। धन्दा पनि गर्नु छ। हरेकले आफ्नो लागि राय माग्छन्— बाबा, हामीलाई यस कुरामा भूटो बोल्नुपर्छ। बाबाले हरेकको नाडी छामेर राय दिनुहुन्छ किनकि बाबाले सम्भन्नुहुन्छ— मैले भनू र उसले गर्न नसकोस्, त्यस्तो राय किन दिऊँ। नाडी हेरेर यस्तो राय दिइन्छ जुन गर्न पनि सकोस्। भनू र उसले नगरोस् फेरि त ऊ अवज्ञाकारीको लाइनमा आउँछ। हरेकको आ-आफ्नो हिसाब-किताब छ। सर्जन त एक हुनुहुन्छ, उहाँको पासमा आउनुपर्छ। उहाँले पूरा राय दिनुहुन्छ। सबैलाई सोध्नुपर्छ— बाबा, यस स्थितिमा म कसरी चल्नुपर्छ ? अब के गरूँ ? बाबाले स्वर्गमा त लैजानुहुन्छ। तिमी जान्दछौ— हामी स्वर्गवासी त बन्नेवाला छौं। अहिले हामी संगमवासी छौं। तिमी अहिले न नर्कमा छौ, न स्वर्गमा छौ। जो-जो ब्राह्मण बन्छन् उनीहरूको लंगर यस फोहोरी दुनियाँबाट

उठिसकेको छ । तिमीले कलियुगी दुनियाँको किनारा छोडिसकेका छौ । कोही ब्राह्मण यादको यात्रामा धेरै अगाडि छन्, कोही कम । कसैले हात छोडिदिन्छन् अर्थात् फेरि कलियुगमा फर्किन्छन् । तिमीले जान्दछौ— खिवैयाले हामीलाई लैजादै हुनुहुन्छ । त्यो यात्रा त अनेक प्रकारका छन् । तिम्रो एउटै यात्रा छ । यो बिल्कुलै बेग्लै यात्रा हो । हो, तूफान आउँछ जसले यादलाई तोडिदिन्छ । यस यादको यात्रालाई राम्रोसँग पक्का गर । मेहनत गर । तिमी कर्मयोगी हौ । जति हुन सक्छ— हथ कार डे दिल यार डे... आधाकल्प तिमी आशिकहरूले माशूकलाई याद गर्दै आयौ । बाबा यहाँ धेरै दुःख छ, अब हामीलाई सुखधामको मालिक बनाउनुहोस् । यादको यात्रामा रह्यौ भने तिम्रो पाप खलास हुन्छ । तिमीले नै स्वर्गको वर्सा पाएका थियौ, अहिले गुमाएका छौ । भारतवर्ष स्वर्ग थियो त्यसैले भनिन्छ प्राचीन भारत । भारतलाई नै धेरै मान दिन्छन् । सबैभन्दा महान् पनि छ, सबैभन्दा पुरानो पनि छ । अहिले त भारत कति गरिब छ त्यसैले सबैले यसलाई मदत गर्छन् । उनीहरूले सम्झन्छन्— हाम्रो पासमा धेरै अनाज हुनेछ । कहींबाट मगाउनु पर्ने छैन तर यो त तिमीले जान्दछौ— विनाश सामुन्ने खडा छ । जसले राम्रोसँग बुझ्दछन्— उनीहरूलाई भित्र धेरै खुशी रहन्छ । प्रदर्शनीमा कति आउँछन् । भन्छन्— तपाईंले सत्य भन्नुहुन्छ तर उनले बुझ्छन्— हामीले बाबाबाट वर्सा लिनु छ, यो कहाँ बुद्धिमा बस्छ र ! यहाँबाट बाहिर गयो खलास । तिमीले जान्दछौ— बाबाले हामीलाई स्वर्गमा लैजानुहुन्छ । वहाँ न गर्भ जेलमा, न त्यो जेलमा जान्छन् । अहिले जेलको यात्रा पनि कति सहज भएको छ । फेरि सत्ययुगमा कहिल्यै जेलको मुख देख्नु पर्दैन । दुवै जेल रहने छैनन् । यहाँ सबै यो मायाको पम्प हो । ठूला-ठूलालाई मानौं खलास गरिदिन्छन् । आज धेरै मान दिन्छन्, भोलि मान नै खलास । आज हरेक चीज चाँडै हुन्छ । मृत्यु पनि छिटो हुन्छ । सत्ययुगमा यस्तो कुनै उपद्रव हुँदैन । पछि गएर देख्नेछौ— के-के हुन्छ ! धेरै भयंकर सीन हुनेछ । तिमी बच्चाहरूले साक्षात्कार पनि गरेका छौ । बच्चाहरूको लागि मुख्य हो यादको यात्रा । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) मनसा, वाचा, कर्मणा धेरै-धेरै एक्युरेट बन्नु छ । ब्राह्मण बनेपछि कुनै पनि शूद्रको कर्म गर्नु हुँदैन ।
- २) बाबाद्वारा जुन राय मिल्छ त्यसमा पूरा-पूरा चलेर आज्ञाकारी बन्नु छ । हरेक कार्य कर्मयोगी बनेर गर्नु छ । ज्ञान रत्नद्वारा सबैको भोली भर्नु छ ।

वरदानः— ताज र तिलकलाई धारण गरेर बापदादाको सहयोगी बन्ने दिलतख्तनशीन भव

जब कोही तख्तमा बस्छन् तिलक र ताज उनको निशानी हुन्छ । यसैगरी जो दिलतख्तनशीन हुन्छन्, उनको मस्तकमा सदा अविनाशी आत्मिक स्थितिको तिलक टाढैबाट चम्किएको देखिन्छ । सबै आत्माहरूको कल्याणको शुभ-भावना उनको नयनबाट वा मुखद्वारा देखिन्छ । उनको हरेक संकल्प, वचन र कर्म बाबा समान हुन्छ ।

स्लोगनः— सरल यादको लागि सरलताको गुण धारण गर, संस्कारलाई सरल बनाऊ ।